

Skatten paa 9 Kr. Nu staar der i Loven af 25. December 1908, den sidst vedtagne Øllov, i § 1: „Ølskatten opkræves fra nærværende Lovs Ikrafttræden med 6 Kr. 85 Øre pr. Hektoliter. Ved Beregningen af Antallet af Hektoliter pr. Fustage kan denne indeholde et Overmaal af indtil 5,88 pCt.“ Og samtidig vil jeg nævne, at i Lov om metrisk Maal og Vægt og i Tilslutning til Ølloven af 1891 staar der i § 8, at ved Beregning af Indførselstold og andre offentlige Afgifter bliver en Tønde skattepligtigt Øl at regne til 1,39 hl og en Pot til 0,966 l. Da nu Ølloven af 1908 blev udarbejdet, burde den selvfølgelig være udarbejdet paa Grundlag af disse Tal, og havde man gjort dette, havde man sat Skatten pr. Hektoliter ikke til 6 Kr. 85 Øre, men derimod til 6 Kr. 47½ Øre, hvis vel at mærke Skatten ikke skulde have været forhøjet, d. v. s. hvis hverken Staten eller Bryggerierne skulde tabe eller tjene ved denne Øllov.

Naar Skatten faktisk ikke er bleven forhøjet, ligger det i, at Generaltolddirektoratet egenmægtigt har bødet derpaa; nemlig ved en i og for sig lovstridig Anvendelse af det andet Punktum i § 1. Dette andet Punktum lyder nemlig saaledes: „Ved Beregning af Antallet af hl pr. Fustage kan denne indeholde et Overmaal af indtil 5,88 pCt.“ Meningen med denne Overmaalsbestemmelse er klar nok, og den blev ogsaa udtalt med al Tydelighed hernede i Folketinget saavel som i Landstinget. Det vil sige, at en Fustage paa 1 hl kan rumme indtil 5,88 l ud over de 100 l. Saa længe det er Tilfældet, er Fustagen god, saa er den ikke ulovlig. Jeg skal i saa Henseende citere, hvad Ordføreren i Landstinget udtalte: „Efter Udvalgets Forslag mærkes den“ — Fustagen — „med Benævnelsen hl og ikke Antallet af l. Derved undgaas, at en Fustage, som kort Tid efter at den har været i Brug, har været hos Bødkeren og er bleven mindre, skal maales om igen, fordi den maaske“ i Stedet for op mod 106 l indeholder 104¾ l eller saadant. Altsaa hver Gang en saadan hl, der holder mellem 100—105,88 l sælges fra Bryggerierne, indbetales efter Loven 6 Kr. 85 Øre. Men Generaltolddirektoratet har en helt anden Fortolkning, og det urigtige i denne Fortolkning ligger i følgende: I andet Punktum af § 1 er der kun Tale om Øl paa Fustager og ikke om Øl paa Flasker. Flasker komme ikke ind under Begrebet Fustager, hvilket Ølloven ogsaa ganske tydeligt udsiger. Nu er det saaledes, at

Bryggerierne mere og mere ere gaaede over til at sælge Øl direkte i Flasker, medens de tidligere hovedsagelig solgte Øl i Fustager. Altsaa Flaskeøl har ikke noget med Øl paa Fustager at gøre, og andet Punktum handler kun om Øl paa Fustager.

Nu skriver Generaltolddirektoratet under 15. Januar 1909 saaledes til Ølinspektoratet og dette videre til Bryggerierne: „Generaltolddirektoratet tillader indtil videre, at Bryggerierne ved Udlevering af skattepligtigt Øl benytte de hidtil anvendte Fustager (1, ½ o. s. v. Tønder) og Halvflasker (¾ Pot) saaledes, at 1 Tønde regnes til 1½ hl, ½ Tønde til ¾ hl samt 302 Halvflasker til 1 hl. Ifølge Meterloven er 1 Tønde skattepligtigt Øl 1,39 hl, men ifølge den sidste Øllov er der givet Ret til i den nu fastsatte Skat af 6 Kr. 85 Øre pr. hl at give en Décourt af indtil 5,88 pCt., hvad der vil medføre, at der fra det udregnede Beløb for Skatten kun fradrages 5,88 for hver 105,88, hvilket vil svare til, at en Tønde Øl omsættes til 1,313 hl“. Der er i denne Meddelelse to Ting at mærke. Den ene er, at Generaltolddirektoratet skriver, at der gaar 302¾ Halvflasker paa 1 hl. I Instruksen af 26. Februar 1909 til Bryggerierne gøres det samme gældende, og det hedder, at 1 Halvflaske, ¾ Pot Flaske, fremtidig skal regnes til 35 cl. Den anden Ting, der er at mærke, er, at Generaltolddirektoratet skriver, at der i Loven er givet Ret til en Décourt af indtil 5,88 pCt., men dette er urigtigt, thi hvad Generaltolddirektoratet her i Virkeligheden gør, er, at det laver Ordene om, et Overmaal paa Fustager paa indtil 5,88 pCt. laver det om til noget helt andet, nemlig til en Bemyndigelse for Administrationen til at nedsætte Ølskatten med en tilsvarende Procent, og den foretager denne Nedsættelse af Ølskatten fuldt ud, saa at Ordet „indtil“ for saa vidt er ganske overflødig. Men for at kunne gøre dette indfører Administrationen et ganske nyt Begreb, nemlig noget, som hedder Ølhektoliter, der til Forskøl fra en almindelig Hektoliter rummer 105,88 l.

Men Generaltolddirektoratet har for Flaskeøls Vedkommende — og nu holde vi os til Lovens Ord — endda givet Bryggerierne en større Décourt og har derved berøvet Statskassen en Indtægt, som ligger imellem 150,000 og 200,000 Kr. Det hænger sammen med Bryggerernes Ønske om at blive ved med at beholde de gamle Tønder og kun kalde dem noget andet. Bryggerierne ønske stadig at beholde de